

sosialurin

frælsi

javnaður

brøðralag

Nr. 87 — Mikudagin 17. december 1975 — 48. árgangur — Leysasøla 1,50 kr.

NORDAFAR ætlanir um at byggja rækjuverksmiðju í Føroyingahavnini Samstundis skal Føroyingahavnin tæna sínum upprunaliga endamáli sum útgerðarpláss, sigur Jákup Fr. Øregaard

NORDAFAR hevur ætlanir um at byggja eina rækjuverksmiðju í Føroyingahavnini, sum skal kunna taka ein part av tí, sum føroysku rækjuskipini veiða, og liðugtviðgera tær í Føroyingahavnini.

Jákup Fr. Øregaard sigur, at rækjurnar, sum verða fiskaðar um veturin, kunnu kókast, frystast og seljast í heilum liki, meðan dygðin um summarið er verri.

— Ti hava vit ætlanir um at seta eina rækjuverksmiðju upp í Føroyingahavnini, sum skal kunna taka ein part av tí, sum føroysku skipini veiða. Jákup Fr. Øregaard sigur, at ætlanirnar eru komnar væl áleiðis. Harafturat eru ætlanir um at gera eitt trolvirk, sum kann viðgera reiðskapin hjá trolarum, sum fiska rækjur í Grønlandi.

Selja flakamaskinurnar

Jákup Fr. Øregaard sigur, at samstundis sum útróðurin hevur vundið upp á seg í Føroyum, er hann minkaður í Grønlandi. Tað hevur í nógv ár verið røð út frá Føroyingahavnini. Fyrr varð eisini røð út frá Grátufjørðinum, Ravnoynni og Tovkussak, men tey seinastu árinu hevur útróðurin í Grønlandi givið so lítið av sær, at bátatalið í fjør var bara seks.

Útróðurin byrjaði aftur í vár, men fiskiskapurin var eingin, og róðurin kom tí at vara stutt. NORDAFAR, sum føroyingar nú hava yvirtikið einsamallir frá norðmonnum, heldur ikki, at hetta kann halda fram, og hevur tí avgjørt at niðurleggja ta deildina, sum eitur útróður. Jákup Fr. Øregaard sigur, at tað standa fimm flakamaskinur í

Føroyingahavnini, sum standa í nógvum pengum, og hann heldur, at sum stöðan er nú, ræður um at gera tað til pengar, sum annars brúk ikki er fyri.

— Ti hava vit avgjørt at leggja deildina niður og fara at royna at selja flakamaskinurnar í Føroyum, sigur Jákup Fr. Øregaard.

Útgerðarstøð

Tá føroyingar fóru upp í samarbeiðið við norðmenn og danir um eina stöð í Grønlandi, so var tað fyrri at útyggja Føroyingahavnina til eina útgerðarstøð fyri tann føroyska og norska fiskiflotan. Tá vóru tað fyrri tað mesta gomul skip, sum annaðhvørt fóru yvir tíðliga á sumri ella seint á vári og vórðu verandi har, til heystið kom. Hesa tíðina komu skipini at hava nógva útgerð fyri neyðini. Stöðin varð útygd til at taka ímóti saltfiski frá skipunum, sum síðani varð sendur til Føroya, Noregs ella beinleiðis til Miðalhavið. Harafturat var Føroyingahavnin ein útgerðarstøð. Seinni hendi tað, at bæði føroyingar og norðmenn fingju nýggj skip, sum sigldu beinleiðis til heimlandini, har tey eisini tóku útgerð.

Tá fór NORDAFAR undir útróður og fiskaframleiðslu.

— Men nú hevur myndin broytt seg aftur soleiðis, at útróðurin er burturdottin. Samstundis hevur ein onnur vinna tikið seg upp, sum t. d. rækjuveiðan, sigur Jákup Fr. Øregaard. Hann leggur aftrat, at nøkur linu- og garnaskip fiska í Grønlandi enn, og tað er tann flotan, sum NORDAFAR ætlar at útgera, so stöðin í Føroyingahavnini aftur kann koma at

tæna sínum upprunaliga endamáli.

Lítill umsetningur

Jákup Fr. Øregaard sigur, at tey seinastu árinu, føroyingar hava verið í samarbeiði við norðmenn um stöðina í Grønlandi, hava vit mist nógva peningi, tí umsetningurin hevur verið lítill og eingin.

— Tá føroyingar einsamallir

Stjórn Føroya Arbeiðarafelags 1975: Hansina Midjord, Arni á Rógvi, Anna Berg, Andr. Højgaard, Johs. Olsen og S. P. Poulsen

høvdu yvirtikið stöðina, fóru vit yvir í Føroyingahavnina at kanna viðurskiptini, har tað varð gjørt upp, hvat kundi fáast burturúr. Tað visir seg, at vit ikki so mikið sum hava havt ráð til at hildið stöðina viðlíka, og tiansheldur ikki kunnað røkt tænastruna til fulnar. Hetta hevur havt við sær, at føroyingar, norðmenn, spaniolar og aðrir, sum fyrr hava tikið síná útgerð í Føroyingahavnini, nú taka hana úr Godthaab, sigur Jákup Fr. Øregaard. Hann upplýsir, at teir eru komnir væl áleiðis við kanningararbeiðinum, sum skal gera av, hvør tørvurin er hjá føroyskum skipum og øðrum.

Føroyingahavnin ein fyrimunur

Jákup Fr. Øregaard sigur, at nógvir skiparar á skipum, sum veiða við Grønlandi, hava mett tað sum ein fyrimun, at Føroyingahavnin aftur gerst ein útgerðarstøð, og at hon kemur at tæna sínum upprunaliga endamáli. Og her er talan um bæði

føroyskar og norskar skiparar. Nordafar fekk tilsegn um veðhald fyri láni, tá føroyingar yvirtóku stöðina einsamallir. Lánið er upp á 6 milj. kr., og tingið hevur samtykt at veðhalda fyri tí.

Fjórða myndabókin

Leygardagin kom í bókabúðirnar fjórða myndabókin í røðini Føroyar í myndum eftir Asmund Poulsen, fotografi í Havn. Bókin, sum hevur 60 litmyndir, verður givin út í 6.000 eintøkum.

Fyrsta myndabókin eftir Asmund Poulsen kom í 1968, meðan tvær komu í 1972. Bókurnar hava alla tíðina vaksið í stödd og upplagi, og við teirri fjórðu er upplagið komið upp um 25.000.

Hans Thomsen hevur skrivað tekstirnar til bókina, sum eru á føroyskum, danskum og týskum. Hon kostar 40 kr.

Hevur kvinnan ikki javnrættindi?

Undir hesum heiti varð skipað fyri almennum fundi í nýggju fyrilestrarhøllini á Debessartøð seinasta hóskvöld. Eitt panel við nýggju luttakarum legði fyrri til orðaskifti um spurningin. Hver paneluttakari legði fyrri við hvør

sínum evni. Í panelinum sótu Marjun Sigurðsdóttir, Ingrid Dalsgaard, Hanna Joensen, Beate L. Jensen, Hanna Absalonsen, Nicolina Jensen, Sigrid Dalsgaard, Eva Thomsen og Elin Henriksen. Fundarstjóri var

Maud Heinesen. Fyrilestrarhøllin var fullsett av áhoyrarum, sum tóku dúgliga lut í orðaskiftinum. Teir flestu áhoyrararnir vóru kvinnur — sjálvandi. Sámal Andrias Jensen tók hesar báðar myndirnar á fundinum.

